

Abstrakt

Práce sleduje fenomén fabulačních „druhých děl“ k Molièrovu *Misanthropovi*, jak vznikaly ve francouzské (zejména dramatické) literatuře v různých dobách a společenských situacích – od časů francouzské revoluce až po devadesátá léta 20. století. Jejím hlavním zájmem při zkoumání těchto textů je zjištění pozice, z níž vstupují do letitých sporů o výklad původní hry (přičemž jako základní rozlišení v těchto sporech je vytyčena slavná polemika mezi Rousseauem a d'Alembertem), a pojmenování strategií práce s příběhem a charakterizací klíčových postav u jednotlivých autorů. Kde je to možné, všímá si také kritických ohlasů na jednotlivé hry a jejich scénické uvedení. V závěru všechny hry analyticky srovnává a naznačuje možné vývojové tendence v přístupu k materiálu: v průběhu let je patrný posun pozornosti od filozofických problémů hry k nenaplněnému milostnému vztahu Alcesta a Celimény.